

Forslag

til

Lov om ændring af retsplejeloven m. v.

(Efterforskning i straffesager, anholdelse og varetægtsfængsling, erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, herunder for frakendelse eller inddragelse af førerretten, m. v.).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 2. juni 1978). *)

§ 1.

I lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1975, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 300 af 8. juni 1977, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter „kapitel 86,“: „kæremål vedrørende udelukkelse af en forsvarer, jfr. § 737,“.

2. I § 1 a, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter „straffesag“: „og i kæremål vedrørende udelukkelse af en forsvarer“.

3. § 29, stk. 4, nr. 1, affattes således:

„1) når særegne omstændigheder giver grund til at antage, at offentlig forhandling vil medføre fare for nogens sikkerhed eller vil tilføje nogen en uforholden krænkelse, herunder når oplysning skal afgives om forretnings- eller driftshemmeligheder. Dørlukning af hensyn til en sigtet (tiltalt), der er til stede, kan kun besluttes, hvis han selv begærer det.“

4. I § 31, stk. 3, 1. pkt., ændres „børneværnsudvalget (i København børnenævnet)“ til: „det sociale udvalg“.

5. § 31, stk. 3, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

„Endvidere kan retten ved kendelse helt eller delvis forbyde offentlig gengivelse af,

hvad der i straffesager forhandles i offentligt retsmøde, når sådan gengivelse er egnet til at skade sagens oplysning eller der er grund til at antage, at sådan gengivelse vil medføre fare for nogens sikkerhed eller vil tilføje nogen en uforholden krænkelse. Referatforbud af hensyn til en sigtet (tiltalt), der er til stede, kan kun besluttes, hvis han selv begærer det. Retten kan endvidere forbyde offentlig gengivelse af navn, stilling eller bopæl for sigtede (tiltalte) eller andre under sagen nævnte personer, såfremt der fremsættes begæring herom og ingen offentlig interesse findes at tale derimod. Forbudet kan efter begæring udstrækkes til at gælde også under en eventuel anke af sagen, såfremt anken omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld.“

6. I § 49, stk. 4, sidste pkt., ændres „kap. 75“ til: „kap. 67 og 68“.

7. I § 151, stk. 1, 7. pkt., ændres „821“ til: „748, stk. 6“.

8. I § 178, stk. 1, nr. 5, ændres „785“ til: „765“.

9. I § 183, stk. 3, 2. pkt., ændres „børne- og ungdomsværnet“ til: „det sociale udvalg“.

10. I § 196, stk. 1, 1. pkt., ændres „743“ til: „781“.

Justitamin. j. nr. L.A. 1975-20002-87.

*) Se FT: 4070, 4960, 10982, 11882; A. 2337; B. 1377, 1711. Lov nr. 243 af 8. juni 1978.

51 Vedtagne lovforslag m. m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

11. I § 536, stk. 2, 1. pkt., ændres „børne- og ungdomsværnet“ til: „det sociale udvalg“.

12. I § 686, 1. pkt., udgår „Forundersøgelse og“.

13. § 694 affattes således:

„§ 694. Retsmøder under efterforskningen på begæring af politiet kan afholdes ved retten i enhver kreds, hvor oplysning i sagen må antages at kunne tilvejebringes, jfr. dog stk. 2, sidste pkt., og stk. 3.

Stk. 2. Begæring fra sigtede eller forsvareren om retsmøder under efterforskningen indgives til den ret, hvor sagen behandles, eller hvor den kan forventes behandlet. Ved samme ret afgøres tvistigheder mellem politiet og forsvaret om efterforskningsskridt.

Stk. 3. Retsmøder med henblik på sagens behandling i medfør af § 925 eller med henblik på sagens afslutning ved tiltalefrafald afholdes ved retten i den kreds, hvor sigtede bor eller opholder sig, eller ved gerningsstedets værneting. Kan intet af disse værneting anvendes, vil sagen kunne behandles, hvor den sigtede er pågrebet.“

14. § 695 ophæves.

15. I § 704, stk. 2, udgår „forundersøgelse eller“.

16. I § 718 udgår „jfr. dog §§ 809 og 820“.

17. I § 720 udgår i 2. pkt. „overensstemmende med reglerne i kap. 74 og 75“, og 3. pkt. ophæves.

18. § 721, stk. 3, ophæves.

19. I § 723, stk. 1, nr. 1, ændres „at sigtede undergives børne- og ungdomsforsorg“ til: „at der fastsættes hjælpeforanstaltninger efter § 33 i lov om social bistand“.

20. I § 730 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

„*Stk. 3.* Retten kan på ethvert tidspunkt under sagen ved kendelse afvise en valgt forsvarer, hvis betingelserne efter § 733, stk. 2, for at nægte at beskikke ham foreligger. Der skal i så fald på begæring beskikkes sigtede en offentlig forsvarer.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

21. § 731, stk. 1, litra a, affattes således:

„a) når sigtede fremstilles for retten med henblik på varetægtsfængsling eller opretholdelse af anholdelsen,“.

22. I § 731, stk. 1, litra c, ændres „§ 794“ til: „§ 801“.

23. § 732 affattes således:

„§ 732. I andre tilfælde end de i § 731 nævnte kan der, såvel før som efter at tiltale er rejst, beskikkes sigtede offentlig forsvarer, når retten efter sagens beskaffenhed, sigtedes person eller omstændighederne i øvrigt anser det for ønskeligt og sigtede ikke selv har skaffet sig bistand af en forsvarer.

Stk. 2. Begæring om beskikkelse af en offentlig forsvarer kan fremsættes såvel af sigtede som af politiet. Justitsministeren fastsætter regler om vejledning af sigtede om adgangen til at begære en forsvarer beskikket. Det skal af politirapporten fremgå, at den sigtede har modtaget behørig vejledning. Politiet drager omsorg for, at spørgsmålet indbringes for retten.

Stk. 3. Beslutninger, hvorefter forsvarer skal beskikkes, kan ikke påklages for højere ret. Imod beslutninger, hvorved beskikkelse af forsvarer nægtes, kan kære til højere ret finde sted.“

24. I § 733, 1. pkt., ændres „andre dertil egnede mænd“ til: „andre dertil egnede personer“.

25. I § 733, 3. pkt., udgår „det findes forsvareligt, og“.

26. I § 733 indsættes som stk. 2:

„*Stk. 2.* Retten kan ved kendelse nægte at beskikke den advokat, som sigtede ønsker som forsvarer, hvis hans medvirken ud fra retsplejemæssige hensyn til sagens behørig fremme, herunder særligt hensynet til medsigtedes tarv, ikke kan anses for forsvarlig eller der er påviselig risiko for, at advokaten vil hindre eller modvirke sagens opklaring.“

27. I § 736 indsættes som stk. 2:

„*Stk. 2.* Beskikkelse kan endvidere ved kendelse tilbagekaldes, hvis betingelserne efter § 733, stk. 2, for at nægte at beskikke den pågældende kommer til at foreligge.“

28. § 737 affattes således:

„§ 737. Rettens afgørelse i medfør af §§ 730, stk. 3, 733, stk. 2, eller 736, stk. 2, kan påkæres til den særlige klageret inden en uge efter, at afgørelsen er meddelt. Kæremålet behandles mundtligt, hvis der fremsættes anmodning herom eller retten bestemmer det. I øvrigt finder reglerne i §§ 968, stk. 1, 969, stk. 2, 970—972 og 974 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den særlige klagerets afgørelse kan ikke appelleres.“

29. § 738 affattes således:

„§ 738. Retten kan tillade, at flere valgte forsvarere optræder for samme sigtede. Retten kan endvidere undtagelsesvis beskikke flere offentlige forsvarere for sigtede. Sigtede er berettiget til selv tillige at tage ordet til sit forsvær.

Stk. 2. Den offentlige forsvarer, som er beskikket til at varetage sigtedes tarv under domsforhandlingen, er beføjet til at give møde også under retshandlinger ved anden ret. Skal en sådan retshandling foregå uden for den underretskreds, hvori han bor, kan på hans begæring en særlig forsvarer beskikkes til at møde ved samme. Dog bør i påtrængende tilfælde retshandlingen ikke udsættes herefter.

Stk. 3. Når forsvarerens hverv er endt, er han forpligtet til at aflevere til retten de ham udleverede udskrifter og genparten af sagens aktstykker.“

30. Lovens fjerde bog, andet afsnit, kapitel 70, 71 og 72, og tredje afsnit ophæves, og i stedet indsættes:

„Andet afsnit. Sagens forberedelse, inden tiltale rejses.

Kapitel 67.

Efterforskning.

§ 742. Anmeldelser om strafbare forhold indgives til politiet.

Stk. 2. Politiet iværksætter efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

§ 743. Efterforskningen har til formål at klarlægge, om betingelserne for at pålægge

strafansvar eller anden strafferetlig retsfølge er til stede, og at tilvejebringe oplysninger til brug for sagens afgørelse samt forberede sagens behandling ved retten.

§ 744. Politiet udfærdiger snarest rapport om de afhøringer, der foretages, og om andre efterforskningsskridt, medmindre oplysning herom foreligger på anden måde.

§ 745. Forsvareren har adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, politiet har tilvejebragt. I det omfang materialet uden ulempe kan mangfoldiggøres, skal genpart tilstilles forsvareren. Forsvareren må ikke uden politiets samtykke overlevere det modtagne materiale til sigtede eller andre.

Stk. 2. Forsvareren har adgang til at overvære politiets afhøringer af sigtede og ret til at stille yderligere spørgsmål. Efter begæring skal forsvareren underrettes om tidspunktet for afhøringerne.

Stk. 3. Når en afhøring, en konfrontation eller andet efterforskningsskridt af lignende betydning kan formodes at ville finde anvendelse som bevis under domsforhandlingen, giver politiet meddelelse til forsvareren inden foretagelsen, således at han kan få lejlighed til at være til stede. Er det ikke muligt at give forsvareren meddelelse, kan der kun foretages efterforskningsskridt, som ikke kan opsættes, og forsvareren skal uden ophold underrettes om det foretagne.

Stk. 4. Hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring eller tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet, kan reglerne i stk. 1 og 3 fraviges, eller politiet kan give forsvareren pålæg om ikke at videregive de oplysninger, han har modtaget fra politiet.

§ 746. Retten afgør tvistigheder om lovligheden af politiets efterforskningsskridt samt om sigtedes og forsvarerens beføjelser, herunder om begæringer fra forsvareren eller sigtede om foretagelsen af yderligere efterforskningsskridt. Afgørelsen træffes på begæring ved kendelse.

Stk. 2. Bliver dommeren bekendt med, at en foranstaltning, der er iværksat af politiet i medfør af denne lov, og som kræver rettens godkendelse, ikke er forelagt retten inden udløbet af den herfor fastsatte frist, be-

stemmer han efter at have afkrævet politiet en redegørelse, om foranstaltningen skal opretholdes eller ophæves.

§ 747. Retsmøde afholdes, når der fremsættes begæring om foranstaltninger, som kræver rettens medvirken. På begæring afholdes endvidere retsmøde, når det er påkrævet for at sikre bevis, som ellers må befrygtes at ville gå tabt, eller som ikke uden væsentlig ulempe eller forsinkelse vil kunne føres umiddelbart for den dømmende ret, eller når det må antages at være af betydning for efterforskningen eller af hensyn til en offentlig interesse.

§ 748. Sigtede underrettes så vidt muligt om alle retsmøder og er berettiget til at overvære dem. Dette gælder ikke retsmøder, der afholdes med henblik på at opnå rettens forudgående kendelse om foretagelse af foranstaltninger i henhold til kapitlerne 69, 70, 72 og 73. Er sigtede varetægtsfængslet, kan fremstilling af ham undlades, hvis den vil være forbundet med uforholdsmæssigt besvær.

Stk. 2. Forsvareren underrettes om alle retsmøder og er berettiget til at overvære dem. Er det ikke muligt at give forsvareren meddelelse, kan der kun afholdes retsmøder, som ikke kan opsættes. For så vidt angår de i stk. 1, 2. pkt., nævnte retsmøder kan reglen dog fraviges, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring eller tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet. Afgørelsen træffes af retten efter politiets begæring. Forsvareren må kun med rettens samtykke videregive oplysninger, han har modtaget i retsmødet.

Stk. 3. Forsvareren er berettiget til at fremsætte bemærkninger og kort at få disse tilført protokollen, men dommeren bestemmer, på hvilket tidspunkt af retsmødet dette kan ske.

Stk. 4. Retten kan pålægge sigtede at indfinde sig til et retsmøde. Er pålægget ikke givet i et tidligere retsmøde, meddeles det ved en skriftlig tilsigelse. Tilsigelse sker med mindst aftens varsel. Retten kan dog fastsætte andet varsel eller pålægge sigtede at møde straks. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om sigtelsens genstand. Udeblivelse kan kun medføre retsvirkninger, hvis tilsigelsen

er lovligt forkyndt og indeholder oplysning om virkningerne af udeblivelse.

Stk. 5. Retten kan på begæring bestemme, at der ikke skal gives sigtede underretning om et retsmødes afholdelse, eller at sigtede skal være udelukket fra at overvære et retsmøde helt eller delvis, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring undtagelsesvis gør det påkrævet.

Stk. 6. Har sigtede været udelukket fra at overvære et retsmøde, skal retten, hvis sigtede er til stede, og ellers politiet snarest gøre ham bekendt med, hvad der er tilført retsbogen. Hvis de særlige hensyn, som har begrundet udelukkelsen, fortsat er til stede, kan sigtede dog af retten afskæres herfra, ligesom retten kan pålægge forsvareren ikke at give sigtede underretning om, hvad der er passeret i retsmødet.

§ 749. Politiet afviser en indgivet anmeldelse, hvis der ikke findes grundlag for at indlede efterforskning. Er der ikke grundlag for at fortsætte en påbegyndt efterforskning, kan beslutningen om at indstille efterforskningen ligeledes træffes af politiet, når der ikke har været rejst sigtelse, eller sigtelsen har vist sig grundløs. I andre tilfælde træffes bestemmelsen om at indstille forfølgningen af den myndighed, som påtaleretten tilkommer, medmindre justitsministeren træffer anden bestemmelse. Afgørelsens dato skal fremgå af sagens akter.

Stk. 2. Afvises anmeldelsen eller opgives forfølgningen, underrettes anmelderen og andre, der må antages at have rimelig interesse deri, om afgørelsen og om adgangen til at indbringe den for den overordnede anklagemyndighed.

Stk. 3. Har nogen været sigtet, underrettes tillige den sigtede om afgørelsen og om adgangen til at indbringe den for den overordnede anklagemyndighed. Forfølgning mod den, der har været sigtet, kan kun fortsættes efter den overordnede myndigheds bestemmelse, hvis meddelelse herom er forkyndt for ham inden 2 måneder fra den dag, da bestemmelsen om efterforskningens afslutning er truffet, medmindre sigtedes forhold har medført, at rettidig forkyndelse ikke har kunnet ske, eller betingelserne for genoptagelse, jfr. § 975, er til stede.

Kapitel 68.

Afhøringer.

§ 750. Politiet kan foretage afhøringer, men kan ikke pålægge nogen at afgive forklaring, og ingen tvang må anvendes for at få nogen til at udtale sig. Enhver er dog pligtig på forlangende at opgive navn, adresse og fødselsdato til politiet. Undladelse heraf straffes med bøde.

§ 751. Det væsentlige indhold af de afgivne forklaringer tilføres rapporterne, og særlig vigtige dele af forklaringerne gengives så vidt muligt med den afhørtes egne ord.

Stk. 2. Der skal gives den afhørte mulighed for at gøre sig bekendt med gengivelsen af forklaringen. Den afhørtes eventuelle rettelser og tilføjelser medtages. Den afhørte gøres bekendt med, at han ikke har pligt til at underskrive rapporten.

Stk. 3. Fonetisk optagelse af forklaringer må kun finde sted, når den afhørte er gjort bekendt hermed.

§ 752. Inden politiet afhører en sigtet, skal han udtrykkeligt gøres bekendt med sigtelsen og med, at han ikke er forpligtet til at udtale sig. Det skal af rapporten fremgå, at disse regler er iagttaget.

Stk. 2. Er sigtede under 18 år, og angår sagen en overtrædelse af borgerlig straffelov eller af andre love, hvori de retsmidler, der er nævnt i kapitel 69, 70, 72 og 73, kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager, skal det sociale udvalg så vidt muligt underrettes om sagen og have adgang til at overvære afhøringen.

Stk. 3. Spørgsmål til en sigtet må ikke stilles således, at noget, der er benægtet eller ikke erkendt, forudsættes tilstået. Løfter, urigtige foregivender eller trusler må ikke anvendes.

Stk. 4. Afhøringen må ikke forlænges alene for at opnå en tilståelse. Ved afhøringer, der ikke er ganske kortvarige, anføres i rapporten tidspunkterne for afhøringens begyndelse og afslutning.

Stk. 5. Sigtede må ikke rådføre sig med sin forsvarer eller andre angående den umiddelbare besvarelse af et stillet spørgsmål.

§ 753. Ved politiets afhøring af en person, der ikke er sigtet, finder bestemmelserne i §§ 173, stk. 1, 182 og 184, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse.

§ 754. Ved afhøringer i retten finder §§ 751 og 752 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Om fremgangsmåden ved afhøring af sigtede gælder regler svarende til dem, der er fastsat om vidner i § 183, stk. 1 og 2.

Kapitel 69.

Anholdelse.

§ 755. Politiet kan anholde en person, der med rimelig grund mistænkes for et strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale, såfremt anholdelse må anses for påkrævet for at hindre yderligere strafbart forhold, for at sikre hans foreløbige tilstedeværelse eller for at hindre hans samkvem med andre.

Stk. 2. Samme beføjelse har enhver, der træffer nogen under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale. Den anholdte skal snarest muligt overgives til politiet med oplysning om tidspunktet og grundlaget for anholdelsen.

Stk. 3. Finder opløb sted, hvorunder der øves eller trues med vold på person eller gods, eller er slagsmål, hvori flere har deltaget, resulteret i drab eller betydelig legemsbeskadigelse, og den eller de skyldige ikke med sikkerhed kan udpeges, kan politiet anholde enhver, der er til stede, og som kan mistænkes for strafbar deltagelse.

Stk. 4. Anholdelse må ikke foretages, hvis frihedsberøvelse efter sagens art eller omstændighederne i øvrigt ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 5. Efter politiets begæring kan beslutning om anholdelse træffes af retten.

§ 756. Den, der med rimelig grund mistænkes for overtrædelse af bestemmelser, som er fastsat i en betinget dom, i dom eller kendelse efter straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 72, ved betinget benådning, ved prøveløsladelse eller en foranstaltning, der er fastsat i medfør af § 765, kan anholdes af politiet, såfremt det er nødvendigt på denne måde at sikre hans foreløbige tilstedeværelse.

§ 757. Når en sigtet, der er behørigt til-
sagt til et retsmøde, udebliver uden oplyst
lovligt forfald, kan retten beslutte, at han
skal anholdes, såfremt det i tilsigelsen eller
under møde for retten er tilkendegivet, at
han skal møde personligt og i udeblivelses-
tilfælde må vente at blive anholdt.

§ 758. Anholdelsen skal foretages så
skånsomt, som omstændighederne tillader.
Politiet kan foretage ransagning af den an-
holdtes person. Penge og genstande, som
kan benyttes til vold eller undvigelse, eller
som i øvrigt kan medføre fare for den an-
holdte eller andre, kan fratages ham. Det
samme gælder genstande, som kan tjene til
sagens oplysning. Under anholdelsen er han
i øvrigt ikke undergivet andre indskræn-
ninger i sin frihed, end anholdelsens øjemed
og ordenshensyn nødvendiggør.

Stk. 2. Politiet skal snarest muligt gøre
den anholdte bekendt med sigtelsen og tids-
punktet for anholdelsen. Af rapporten skal
fremgå, at denne regel er iagttaget.

§ 759. Ransagning af hus for at eftersøge
en mistænkt, der skal anholdes, kan fore-
tages, når der er grund til at antage, at han
opholder sig der, og ransagning i det fore-
liggende tilfælde ikke står i misforhold til
sagens betydning.

Stk. 2. Bestemmelse om ransagning træf-
fes af retten ved kendelse. Politiet kan dog
foretage ransagning uden retskendelse,

1) når den, der har rådighed over huset,
udtrykkeligt samtykker i eftersøgningen,

2) når den mistænkte eftersættes under
eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen
af strafbart forhold, eller

3) når der er grund til at antage, at øje-
medet vil forspildes, hvis kendelse skal af-
ventes.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 797, stk. 3,
samt §§ 798—800 finder tilsvarende anvendelse.

§ 760. Enhver, der anholdes, skal løs-
lades, så snart begrundelsen for anholdelse
ikke længere er til stede. Tidspunktet for
løsladelsen skal fremgå af rapporten.

Stk. 2. Inden 24 timer efter anholdelsen
skal den anholdte, der ikke forinden er løs-
ladt, fremstilles for en dommer. Tidspunk-

tet for anholdelsen og for fremstillingen i
retten anføres i retsbogen.

Stk. 3. Har anholdelse fundet sted for et
strafbart forhold, for hvilket varetægts-
fængsling er udelukket, skal den anholdte
inden retsmødets afslutning sættes på fri
fod.

Stk. 4. Har anholdelse fundet sted for et
strafbart forhold, for hvilket varetægts-
fængsling ikke er udelukket, eller i medfør
af § 756, og findes anholdte ikke at kunne
løslades straks, kan retten, når den på
grund af de foreliggende oplysningers util-
strækkelighed eller af anden grund ikke
finder straks at kunne tage stilling til spørgs-
målet om varetægtsfængsling, beslutte, at
han foreløbig skal forblive under anholdelse.
I beslutningen anføres de omstændigheder,
der bevirker, at anholdelsen opretholdes.
Under den opretholdte anholdelse finder
§ 765 tilsvarende anvendelse. Sigtede skal
have lejlighed til at angive eventuelle op-
lysninger, som han ønsker tilvejebragt.

Stk. 5. Den, over hvem anholdelsen er op-
retholdt, skal, såfremt han ikke forinden er
løsladt, på ny fremstilles for en dommer, der
inden 3×24 timer efter afslutningen af det
første retsmøde træffer bestemmelse om,
hvorvidt anholdte skal løslades eller vare-
tægtsfængsles eller undergives foranstalt-
ninger efter § 765.

§ 761. Ved pågribelse af en person med
henblik på fuldbyrdelse af en straffedom
eller forvandlingsstraffen for bøde finder
reglerne i §§ 758, stk. 1, og 759 anvendelse.

Kapitel 70.

Varetægtsfængsling.

§ 762. En sigtet kan varetægtsfængsles,
når der er begrundet mistanke om, at han
har begået en lovovertrædelse, som er under-
givet offentlig påtale, såfremt lovovertræ-
delsen efter loven kan medføre fængsel i 1
år og 6 måneder eller derover, og

1) der efter det om sigtedes forhold op-
lyste er bestemte grunde til at antage, at
han vil unddrage sig forfølgningen eller fuld-
byrdelsen, eller

2) der efter det om sigtedes forhold op-
lyste er bestemte grunde til at frygte, at

han på fri fod vil begå ny lovovertrædelse af den foran nævnte beskaffenhed, eller

3) der efter sagens omstændigheder er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre.

Stk. 2. En sigtet kan endvidere varetægtsfængsles, når der foreligger en særlig bestrykt mistanke om, at han har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Stk. 3. Varetægtsfængsling kan ikke anvendes, hvis lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre straf af bøde eller hæfte, eller hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis sigtede findes skyldig.

§ 763. Er der begrundet mistanke om, at en person har overtrådt vilkår, som er fastsat i en betinget dom, ved betinget benådning eller ved prøveløsladelse, kan han varetægtsfængsles, hvis retten finder, at overtrædelsen er af en sådan beskaffenhed, at der foreligger spørgsmål om fuldbyrdelse af fængselsstraf eller indsættelse i anstalt, og

- 1) der efter det om den pågældendes forhold oplyste er bestemte grunde til at antage, at han vil unddrage sig følgerne af vilkårsovertrædelsen, eller
- 2) der efter det om hans forhold oplyste er bestemte grunde til at frygte, at han på fri fod fortsat vil overtræde vilkårene, og det under hensyn til overtrædelsernes beskaffenhed skønnes påkrævet, at disse forhindres ved, at han varetægtsfængsles.

Stk. 2. Det samme gælder, hvis der er begrundet mistanke om, at en person har overtrådt bestemmelser, der er fastsat i dom eller kendelse efter straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 72.

§ 764. Retten afgør på begæring af politiet, om sigtede skal varetægtsfængsles.

Stk. 2. En sigtet, der er til stede her i landet, afhøres i retten om sigtelsen og skal have lejlighed til at udtale sig, inden afgørelsen træffes, medmindre retten finder, at fremstillingen af særlige grunde må anses for nytteløs eller skadelig for sigtede. Er kendelse om varetægtsfængsling afsagt, uden at sigtede har haft lejlighed til at udtale sig i retten, skal han fremstilles i retten inden 24 timer efter, at han er indbragt her til landet, eller hindringen for hans fremstilling er ophørt.

Stk. 3. I det retsmøde, der afholdes til afgørelse af spørgsmålet om varetægtsfængsling, skal sigtede have adgang til bistand af en forsvarer. Er den sigtede til stede i retsmødet, skal der gives ham lejlighed til en samtale med forsvareren inden afhøringen.

Stk. 4. Rettens afgørelse træffes ved kendelse. Varetægtsfængsles sigtede, anføres i kendelsen de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldt. Er den sigtede til stede i retsmødet, skal han straks gøres bekendt med, hvilke bestemmelser om varetægtsfængsling retten har anvendt, og med de i kendelsen anførte grunde for varetægtsfængsling samt med sin adgang til at kære. Udskrift af en kendelse, hvorved nogen varetægtsfængsles, overgives på forlangende snarest muligt til den pågældende.

§ 765. Er betingelserne for anvendelse af varetægtsfængsling til stede, men kan varetægtsfængslingens øjemed opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, træffer retten, hvis sigtede samtykker heri, i stedet for varetægtsfængsling bestemmelse derom.

Stk. 2. Retten kan således bestemme, at sigtede skal

- 1) undergive sig et af retten fastsat tilsyn,
- 2) overholde særlige bestemmelser vedrørende opholdssted, arbejde, anvendelse af fritid og samkvem med bestemte personer,
- 3) tage ophold i egnet hjem eller institution,
- 4) undergive sig psykiatrisk behandling eller afvænningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende, om fornødent på hospital eller i særlig institution,
- 5) give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter,

6) hos politiet deponere pas eller andre legitimationspapirer,

7) stille en af retten fastsat økonomisk sikkerhed for sin tilstedeværelse ved retsmøde og ved fuldbyrdelsen af en eventuel dom.

Stk. 3. Ved afgørelser i medfør af stk. 1 og 2 finder bestemmelserne i § 764 tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Hvis sigtede unddrager sig møde i retten eller fuldbyrdelse af dommen, kan retten, efter at der så vidt muligt er givet dem, afgørelsen vedrører, lejlighed til at udtale sig, ved kendelse bestemme, at en sikkerhed, der er stillet i medfør af stk. 2, nr. 7, er forbrudt. En forbrudt sikkerhed tilfalder statskassen, dog således at den forurettedes erstatningskrav kan dækkes af beløbet. Retten kan under særlige omstændigheder i indtil 6 måneder efter kendelsen bestemme, at en forbrudt sikkerhed, der er tilfaldet statskassen, helt eller delvis skal tilbagebetales.

§ 766. Retten kan til enhver tid omgøre kendelser om varetægtsfængsling eller foranstaltninger, der træder i stedet herfor.

§ 767. Bortset fra tilfælde, hvor sigtede ikke er til stede her i landet, fastsættes der i kendelsen en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde. Fristen skal være så kort som muligt og må ikke overstige 4 uger. Fristen kan forlænges, men højst med 4 uger ad gangen. Forlængelsen sker ved kendelse, medmindre sigtede erklærer sig indforstået med forlængelsen. Reglerne i § 764 finder, indtil dom er afsagt i 1. instans, tilsvarende anvendelse på retsmøder og kendelser om fristforlængelse. Fremstilling af en sigtet, der er varetægtsfængslet eller undergivet anden frihedsberøvende foranstaltning, kan dog undlades, når han giver afkald derpå eller retten finder, at fremstillingen vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder.

Stk. 2. Kæres en kendelse om fristforlængelse, hvorved varetægtsfængsling eller anden frihedsberøvende foranstaltning udstrækkes ud over 3 måneder, skal kæremålet efter begæring behandles mundtligt. Når kæremål én gang er blevet behandlet mundtligt, afgør den overordnede ret, om en senere begæring om mundtlig behandling skal

imødekommes. Bestemmelsen i stk. 1, sidste pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 768. Varetægtsfængsling eller foranstaltninger, der træder i stedet herfor, skal om fornødent ved rettens kendelse ophæves, når forfølgning opgives eller betingelserne for iværksættelse ikke længere er til stede. Finder retten, at undersøgelsen ikke fremmes med tilstrækkelig hurtighed, og at fortsat varetægtsfængsling eller anden foranstaltning ikke er rimelig, skal retten ophæve den.

§ 769. Bestemmelse om varetægtsfængsling eller anden foranstaltning har kun virkning indtil sagens afgørelse i retten. På begæring træffer retten efter afgørelsen bestemmelse om, hvorvidt tiltalte under eventuel appel, eller indtil fuldbyrdelse kan iværksættes, skal varetægtsfængsles eller forblive varetægtsfængslet eller undergives foranstaltninger, der træder i stedet herfor. Ved bestemmelsen herom finder reglerne i §§ 762, 764—766 og 768 tilsvarende anvendelse, medmindre tiltalte erklærer sig indforstået med at forblive varetægtsfængslet eller undergivet anden foranstaltning. Har den pågældende inden sagens afgørelse i retten været varetægtsfængslet eller undergivet andre foranstaltninger, men finder retten ikke grundlag for fortsat anvendelse heraf, kan retten på anklagemyndighedens begæring bestemme, at varetægtsfængslingen eller foranstaltningen skal være i kraft, indtil afgørelse af varetægtsspørgsmålet foreligger fra den overordnede ret, hvortil sagen eller varetægtsspørgsmålet er indbragt.

Stk. 2. Indbringes den afgørelse, der er truffet i sagen, for højere ret, og er der i medfør af stk. 1 truffet bestemmelse om anvendelse af varetægtsfængsling eller andre foranstaltninger efter afgørelsen, skal spørgsmålet om den fortsatte anvendelse heraf snarest forelægges for den overordnede ret, hvortil afgørelsen er indbragt. Ved denne rets behandling af spørgsmålet om varetægtsfængsling eller andre foranstaltninger finder reglerne i §§ 762, 764, stk. 1, 3 og 4, 765, 766, 767, stk. 1, 1.—4. pkt., og 768 tilsvarende anvendelse.

§ 770. En varetægtsarrestant er alene undergivet de indskrænkninger, som er nød-

vendige til sikring af varetægtsfængslingens øjemed eller opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet.

Stk. 2. Varetægtsarrestanter anbringes i varetægtsfængsel (arresthus), så vidt muligt på det sted, hvor straffesagen behandles. Anbringelse uden for varetægtsfængsel kan ske af helbredsmæssige grunde eller i medfør af § 777.

Stk. 3. Retten kan på begæring af politiet bestemme, at en varetægtsarrestant af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed skal holdes helt eller delvis isoleret.

§ 771. En varetægtsarrestant kan modtage besøg i det omfang, opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet tillader det. Politiet kan af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Nægter politiet besøg, skal varetægtsarrestanten underrettes herom, medmindre dommeren af hensyn til efterforskningen træffer anden bestemmelse. Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse. Arrestanten har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan institutionens ledelse med politiets samtykke give en varetægtsarrestant udgangstilladelse med ledsager for et kortere tidsrum.

§ 772. En varetægtsarrestant har ret til at modtage og afsende breve. Politiet kan gennemse brevene inden modtagelsen eller afsendelsen. Politiet skal snarest muligt udlevere eller sende brevene, medmindre indholdet vil kunne være til skade for efterforskningen eller opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet. Tilbageholdes et brev, skal spørgsmålet, om tilbageholdelsen bør opretholdes, straks forelægges retten til afgørelse. Opretholdes tilbageholdelsen, skal afsenderen straks underrettes, medmindre dommeren af hensyn til efterforskningen træffer anden bestemmelse.

Stk. 2. En varetægtsarrestant har ret til ukontrolleret brevveksling med retten, forsvareren, justitsministeren, direktøren for kriminalforsorgen og folketingets ombudsmand. Justitsministeren kan fastsætte regler

om varetægtsarrestanters ret til at afsende lukkede breve til andre offentlige myndigheder eller enkeltpersoner.

§ 773. Såfremt politiet bestemmer, at der af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed skal foretages andre begrænsninger i en varetægtsarrestants rettigheder, kan arrestanten forlange spørgsmålet om opretholdelsen af begrænsningerne forelagt retten til afgørelse.

§ 774. Hverken institutionens personale eller andre må benyttes til at udforske varetægtsarrestanter.

§ 775. Der kan ikendes varetægtsarrestanter disciplinærstraf i form af strafcelle i indtil 2 uger eller inddragelse af arbejdspenge. De nævnte disciplinærstraffe kan anvendes i forening.

Stk. 2. Bestemmelsen i straffelovens § 48 finder tilsvarende anvendelse på varetægtsarrestanter.

§ 776. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af varetægtsarrestanter og om den bistand, der ydes dem for at begrænse de erhvervmæssige, sociale og personlige ulemper, som følger af varetægten.

§ 777. En varetægtsarrestant kan med rettens godkendelse anbringes i en anstalt for personer, der udstår frihedsstraf eller forvaring, eller i hospital m. v., jfr. straffelovens §§ 68 og 69, hvis han selv, anklagemyndigheden og institutionens ledelse samtykker heri. Hvis helbredsmæssige hensyn eller hensynet til andres sikkerhed gør det påkrævet, kan sådan anbringelse undtagelsesvis ske uden arrestantens samtykke. I institutionen behandles den pågældende efter de regler, der gælder for personer, der er anbragt dér i henhold til dom. Arrestanten må dog ikke uden rettens godkendelse forlade institutionen, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 771, stk. 2.

§ 778. Varetægtsarrestanters klager over fængselspersonalets adfærd indgives til vedkommende fængselsinspektør (arrestinspektør) eller til direktoratet for kriminalforsorgen. Har klageren ikke fået medhold, eller er der ikke truffet endelig afgørelse

inden 2 uger efter indgivelsen, kan klagen indbringes for retten på det sted, hvor varetægtsfængslet (arresthuset) er beliggende.

Stk. 2. Retten kan afvise at iværksætte en undersøgelse, hvis klagen findes åbenbart grundløs, hvis den angår forhold af uvæsentlig betydning, eller hvis den indgives mere end 4 uger efter, at det forhold, som klagen angår, har fundet sted. Rettens undersøgelse foretages i overensstemmelse med reglerne i § 1019 d, stk. 1, 2. pkt., og §§ 1019 f-1019 i.

Stk. 3. Når undersøgelsen er afsluttet, afgiver retten en redegørelse herfor, som sendes til klageren, til den, klagen angår, og til fængselsinspektøren (arrestinspektøren) samt til direktoratet for kriminalforsorgen.

§ 779. Til at føre tilsyn med varetægtsarrestanters behandling og forholdene i varetægtsfængsler (arresthuse) vælger Københavns borgerrepræsentation og amtsrådene efter forholdstalsvalg 2 medlemmer af deres midte for 4 år ad gangen. De pågældende skal have adgang til i forening at besøge varetægtsfængslerne (arresthusene) inden for deres område og påse, at de bestemmelser, der gælder for varetægtsarrestanternes behandling, overholdes. De afgiver indberetning om formentlige misbrug og fejl til justitsministeren, der lader forholdene undersøge.

Stk. 2. Meddelelse til private eller andre myndigheder end justitsministeren om, hvad de har erfaret ved ovennævnte besøg, straffes med bøde.“

31. *Andet afsnit, kapitel 67,* ændres til kapitel 71. §§ 742 og 743 bliver herefter §§ 780 og 781.

32. *Andet afsnit, kapitel 68,* ændres til kapitel 72. §§ 745—748 og §§ 750—754 bliver herefter §§ 782—793.

33. I § 748, der bliver § 785, ændres i *stk. 1* „§ 745“ til: „§ 782“.

34. I § 750, der bliver § 786, ændres i *stk. 1, 2. pkt.*, „§ 738“ til: „§ 772“.

35. I § 750 b, der bliver § 788, ændres i *stk. 1, nr. 1,* „§ 750 a, stk. 1“ til: „§ 787, stk. 1“, og i *stk. 2* ændres „§ 750 a, stk. 3“ til: „§ 787, stk. 3“.

36. I § 750 c, der bliver § 789, ændres „§ 750 a, stk. 1 og 5“ til: „§ 787, stk. 1 og 5“.

37. I § 753, der bliver § 792, ændres i *2. pkt.* „§ 748“ til: „§ 785“.

38. *Andet afsnit, kapitel 69,* ændres til kapitel 73. §§ 755—761 bliver herefter §§ 794—800.

39. I § 758, der bliver § 797, ændres i *stk. 2, nr. 2,* „§ 756, 2 a og b“ til: „§ 795, stk. 1, nr. 2, litra a og b“, og i *stk. 4* ændres „§ 772“ til: „§ 758“.

40. I § 760, der bliver § 799, ændres i *stk. 2, 2. pkt.*, „§ 758, stk. 2“ til: „§ 797, stk. 2“, i *stk. 2, 3. pkt.*, „§ 759“ til: „§ 798“, og i *stk. 5, 2. pkt.*, „§ 752“ til: „§ 791“.

41. *Andet afsnit, kapitel 73,* ændres til kapitel 74. §§ 794—800 bliver herefter §§ 801—807.*

42. *Andet afsnit, kapitel 73 a,* ændres til kapitel 75. §§ 800 a—d bliver herefter §§ 808—811.

43. *Lovens fjerde bog, fjerde—elleve afsnit,* ændres til tredje—tiende afsnit.

44. § 836, *stk. 2,* affattes således:

„*Stk. 2.* Vil forsvareren fremsætte begæring om, at bevis, som er opført i statsadvokatens bevisfortegnelse, tilvejebringes på anden måde, bør skriftlig begæring indgives til rettens kontor inden den frist, der er anført i anklageskriftet. Genpart af begæringen tilstilles samtidig statsadvokaten.“

45. I § 837, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår „en forundersøgelse, der er begært i henhold til § 836, eller“, „under en sådan forundersøgelse eller“ og „såvel som, når retshandlingen skal foregå ved en ret, for hvilken der tidligere har været foretaget forundersøgelse i sagen, om, at samme vil være at beklæde af en anden dommer“.

46. I § 839 udgår i *stk. 1, 1. pkt.* „forundersøgelse finde sted, eller skal“, og *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

„Bevisoptagelse efter *stk. 1* sker efter reglerne i kapitel 67 og 68.“

47. § 851 ophæves.

48. I § 865 udgår „og de i § 765, stk. 1, ommeldte spørgsmål er rettede til tiltalte“.

49. § 925, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Har sigtede i retten, jfr. § 694, stk. 3, afgivet en uforbeholden tilståelse, hvis rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende oplysninger, kan sagen, når sigtede og, hvis han er under 18 år, hans værge samtykker heri, og politimesteren, efter at der er givet ham lejlighed til at gøre sig bekendt med det under sagen fremkomne, erklærer sig enig deri, uden udfærdigelse af anklageskrift straks fremmes til dom.“

50. I § 925, stk. 1, sidste pkt., ændres „kap. 75“ til: „kap. 67 og 68“.

51. § 925, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Indtil dom er afsagt, kan dommeren slutte behandlingen, hvis han finder, at omstændighederne gør det betænkeligt at pådømme sagen uden domsforhandling.“

52. I § 925 a, stk. 1, 1. pkt., udgår „under forundersøgelse“.

53. I § 928 ændres i *stk. 1* „§§ 845—852 og § 853, stk. 1“ til: „§§ 845—850, 852 og 853“, og *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

„Efter at anklageskriftet er oplæst, spørges tiltalte, om han erkender sig skyldig i det dér omhandlede forhold.“

54. I § 931, stk. 3 og 5, 2. pkt., ændres „§ 721, stk. 3“ til: „§ 749, stk. 3“.

55. I § 932, stk. 1, 2. pkt., ændres „affattes i overensstemmelse med bestemmelserne i § 764, stk. 2,“ til: „skal angive sigtelsens genstand“.

56. I § 934 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

„Stk. 2. Behandles sagen i en anden retskreds end den, i hvilken tiltalte bor eller opholder sig, kan retten dog, hvis tiltalte begærer det eller udebliver, bestemme, at tiltalte skal møde til afhøring i den kreds, hvor han bor eller opholder sig.“

Stk. 2 og 3 bliver *stk. 3* og 4.

57. I § 955, stk. 2, 2. pkt., ændres „kapitel 75“ til: „kapitel 67 og 68“.

58. § 975 affattes således:

„§ 975. Når retsforfølgning frafaldes, efter at tiltalte er rejst, uden at der afsiges dom i sagen, kan ud over det i § 749, stk. 3, nævnte tilfælde tiltale kun rejses, når nye beviser af vægt senere kommer for dagen, eller de i § 976 angivne betingelser er til stede.“

59. § 981, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

„Skal vidner eller tiltalte afhøres, sker afhøringen efter reglerne i kapitel 67 og 68, medmindre retten anser det nødvendigt til sagens fuldstændige oplysning selv at modtage de pågældende forklaringer.“

60. § 991, stk. 2, 2. og 3. pkt., ophæves.

61. § 1002 affattes således:

„§ 1002. Reglerne i kap. 74 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til beslaglæggelse af gods for omkostninger og erstatning, efter at dom er afsagt. Afgørelsen træffes af den ret, som har afsagt dommen i første instans.

Stk. 2. Har den, som er idømt fængsel i 8 måneder eller mere, unddraget sig straf fuldbyrdelsen, kan hans formue beslaglægges efter reglerne i kapitel 74. Er der gået 10 år fra dommens afsigelse, kan begæring herom kun fremsættes med justitsministerens tilladelse. Foruden i de i § 803, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte tilfælde bortfalder beslaglæggelsen, når benådning finder sted. Beslaglæggelsen bortfalder endvidere, når der er gået 10 år fra dommens afsigelse, medmindre justitsministeren begærer den opretholdt.“

62. §§ 1003—1005 ophæves.

63. I § 1010 indsættes som *stk. 2*:

„Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om godtgørelse for udgifter til befordring til og fra retten til tiltalte, der frifindes.“

64. Kapitel 93a affattes således:

„Kapitel 93a.

Erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning.

§ 1018a. Den, der har været anholdt eller varetægtsfængslet som led i en strafferetlig forfølgning, har krav på erstatning for den

derved tilføjede skade, såfremt påtale opgives eller tiltalte frifindes, uden at dette er begrundet i, at han findes utilregnelig. Erstatning ydes for økonomisk skade samt for lidelse, tort, ulempe og forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold.

Stk. 2. Selv om betingelserne for at yde erstatning efter stk. 1 ikke er opfyldt, kan erstatning ydes, såfremt den under sagen anvendte frihedsberøvelse ikke står i rimeligt forhold til strafforfølgningens udfald eller det af andre særlige grunde findes rimeligt.

Stk. 3. Erstatning kan nedsættes eller nægtes, såfremt den sigtede selv har givet anledning til foranstaltningerne.

§ 1018b. Efter samme regler som angivet i § 1018a kan erstatning tillægges en sigtet, der som led i en strafferetlig forfølgning har været udsat for andre straffeprocessuelle indgreb.

§ 1018c. Har der over for en person, der ikke har været sigtet, været iværksat indgreb som led i en strafferetlig forfølgning, kan erstatning ydes, hvis det findes rimeligt.

§ 1018d. Der tilkommer den, der har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, erstatning efter reglerne i § 1018a, såfremt anke eller genoptagelse medfører bortfald af retsfølgen. I tilfælde af formildelse ydes der erstatning, såfremt den retsfølge, der er fuldbyrdet, er mere indgribende end den, der idømmes efter anke eller genoptagelse.

Stk. 2. Erstatning kan nægtes eller nedsættes, hvis den dømte ved sit forhold under sagen har givet anledning til domfældelsen.

§ 1018e. Krav om erstatning i medfør af §§ 1018a—d skal fremsættes over for anklagemyndigheden. Krav fra en person, der har været sigtet, skal fremsættes inden to måneder efter meddelelse til sigtede om strafforfølgningens ophør eller efter afsigelse af endelig dom. Har tiltalte ikke været til stede ved dommens afsigelse, regnes fristen fra den dag, da udskrift af dommen er forkyndt. Krav fra andre skal fremsættes inden to måneder efter, at indgrebet er ophørt.

Stk. 2. Fremsættes kravet efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, kan det behandles, såfremt overskridelsen findes undskyldelig.

§ 1018f. Imødekommes erstatningskravet ikke, kan den erstatningssøgende inden to måneder efter meddelelse om afslaget begære kravet indbragt for den underret, som har pådømt straffesagen. Har straffesagen ikke været pådømt, eller er den pådømt af landsret i første instans, indbringer anklagemyndigheden erstatningskravet for retten i den retskreds, hvori den pågældende foranstaltning er besluttet, eller ved den erstatningssøgendes hjemting.

Stk. 2. På den erstatningssøgendes begæring beskikkes der en advokat for ham. De regler, der er fastsat for forsvarere, finder anvendelse for den beskikkede advokat.

Stk. 3. Erstatningssagen behandles i strafferetsplejens former. Retten kan dog nægte at behandle et erstatningskrav, som fremsættes af nogen, der ikke har været sigtet, såfremt kravet ikke på rimelig måde vil kunne behandles i strafferetsplejens former. Det står herefter den forurettede frit for at fremsætte kravet i den borgerlige retsplejens former.

Stk. 4. Sagen behandles under medvirken af domsmænd, medmindre erstatningskravet udspringer af en politisag eller en sag, der er afgjort i retten uden medvirken af nævninger eller domsmænd.

§ 1018g. Erstatningskravet falder i arv efter de almindelige regler herom, dog således at krav på godtgørelse for en ikke-økonomisk skade falder i arv, når det er fremsat i overensstemmelse med reglerne i § 1018e.

§ 1018h. Erstatningskrav, der på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler rejses af sigtede, domfældte eller andre i anledning af strafferetlig forfølgning, behandles på begæring efter reglerne i dette kapitel.“

§ 2.

§ 133 i færdselslov nr. 287 af 10. juni 1976, som ændret ved lov nr. 167 af 27. april 1977 og lov nr. 302 af 8. juni 1977, affattes således:

„§ 133. Reglerne i kapitel 93a i lov om rettens pleje finder anvendelse på krav om erstatning for frakendelse eller inddragelse af førerretten i anledning af strafforfølgning.“

§ 3.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 1978.

Stk. 2. Følgende bestemmelser ophæves:

1) § 13, 3., 4. og 5. pkt., i lov af 11. februar 1863 angaaende Omordning af Københavns Politi m. v.

2) § 11, stk. 2, 3 og 4, i lov nr. 21 af 4. februar 1871 indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor København.

3) 3. kap. i lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 277 af 30. juni 1965.

Skytte.

/ Nørgaard Sørensen.